

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/288/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2313227332
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2313227332.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, proti odporkyni: E. Q., R.. X.XX.XXXX, R. D. Z., Č. XXXX/XX, t.č. na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka vystupujúceho na strane odporkyne: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 962, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. č. 7, zast. advokátom JUDr. Bohdanom Jakubisom, so sídlom Bratislava, Dobrovičova č. 13, o zaplatenie 610,32 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Súd vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.10.2013 žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu k zaplateniu sumy 610,32 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 610,32 Eur od 28.6.2013 do zaplatenia a k náhrade trov predmetného konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že jeho právny predchodca navrhovateľa (spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Bratislava, Tomášikova č. 48, s ktorou dňa 27.6.2013 uzavrel Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka žalovaná k zaplateniu v predmetnom súdnom konaní) uzatvoril dňa XX.XX.XXXX s odporkyňou Zmluvu č. XXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), ktorej nedeliteľnou súčasťou boli aj Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby. Na základe vyššie uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni peňažné prostriedky, pričom podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, ako aj podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti boli upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si svoju povinnosť splácať poskytnuté peňažné prostriedky riadne a včas neplnila, dostala sa s plnením si svojej povinnosti do omeškania. Na základe vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení došlo k postúpeniu vzniknutej dlžnej pohľadávky, pričom výška pohľadávky navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 684,83 Eur, ktorá pozostávala z istiny 610,32 Eur, riadneho úroku 0,00 Eur, úroku z omeškania 74,51 Eur a ostatného príslušenstva 0,00 Eur. Odporkyňa odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania návrhu dlžnú sumu neuhradil a to ani čiastočne. Preto sa navrhovateľ so svojím nárokom obrátil na tunajší súd a podal návrh na začatie konania. Navrhovateľ si v predmetnom konaní uplatnil dlžnú pohľadávku vo výške 610,32 Eur (čo je neuhradená istina úveru, t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu). Okrem uvedeného si navrhovateľ v konaní uplatnil aj úrok z omeškania v zákonnej výške a to odo dňa 28.6.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti

postúpenia pohľadávky, resp. od dňa splatnosti úveru pokiaľ táto nastala až po postúpení. Sumu vo výške 74,51 Eur predstavujúcu vyčíslený úrok z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje.

Súd v danej veci vydal platobný rozkaz č.k. 32Ro/1274/2013-17 zo dňa 28.10.2013 ktorý sa však nepodarilo doručiť do vlastných rúk odporkyne, nakoľko táto sa toho času zdržiava na neznámom mieste, pričom adresu pobytu na ktorej sa zdržiava a preberá si písomnosti sa súdu aj napriek vykonanému šetreniu zistiť nepodarilo. Súd preto vydaný platobný rozkaz uznesením č.k. 15C/288/2014-49 zo dňa 20.11.2014 zrušil v celom rozsahu, uznesením č.k. 15C/288/2014-50 zo dňa 20.11.2014 rozhodol, že písomnosti určené odporkyni sa jej budú doručovať uložením v súdnom spise. Následne bolo vo veci nariadené pojednávanie, a to na deň 16.4.2015.

V priebehu konania podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 20.10.2014 bol súdu oznámený vstup Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV do predmetného konania ako vedľajšieho účastníka na podporu a ochranu odporkyne ako spotrebiteľa. Podanie bolo súdu doručené cestou právneho zástupcu tohto združenia, pričom v predmetnom podaní bol vyjadrený aj súhlas združenia vo veci konať a pojednávať aj bez ich účasti.

Na pojednávanie vytyčené na deň 16.4.2015 sa osobne nedostavil ani jeden z účastníkov konania. Právny zástupca navrhovateľa svoju ako aj navrhovateľovu neúčasť vopred písomne ospravedlnil, a to podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 9.4.2015 prostredníctvom emailu (poštou bolo podanie súdu doručené dňa 13.4.2015. Obsahom predmetného podania bol aj súhlas navrhovateľa, aby súd vo veci konal a rozhodoval aj bez jeho osobnej účasti. Odporkyňa mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané uložením v súdnom spise, na pojednávanie sa nedostavila, pričom svoju neprítomnosť na pojednávaní vopred žiadnym spôsobom neospravedlnila. Na pojednávanie sa nedostavil ani právny zástupca vedľajšieho účastníka a rovnako tak ani sám vedľajší účastník. Súd teda pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom návrhu ako aj s obsahom predložených listinných dôkazov a to: Zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby zo dňa XX.XX.XXXX, Osobitné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s., pre balíky produktov a služieb pre fyzické osoby, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa X.X.XXXX, Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa XX.X.XXXX spolu s Prílohou č. 1, ktorá mala preukázať, že predmetom postúpenia bola aj uplatnená pohľadávka, aj s ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Právny predchodca navrhovateľa uzatvoril dňa XX.XX.XXXX s odporkyňou Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby Č.. XXXXXXXXXX, na základe ktorej bola odporkyni poskytnutá služba Balík EXTRA spolu so službou Povolené prečerpanie na bežnom účte s periodicitou vyhotovovania výpisov: mesačne. Odporkyni bola vydaná platobná karta VISA Electron s limitmi pre transakcie, vo výške presne stanovenej v obchodných podmienkach. Odporkyňa sa svojím konaním dostala do nepovoleného prečerpania a tak jej voči právnemu predchodcovi navrhovateľa vznikol dlh. Dňa XX.X.XXXX došlo medzi právny predchodcom navrhovateľa a navrhovateľom k uzatvoreniu Zmluvy o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka uplatnená v predmetnom konaní, pričom Oznámením zo dňa X.X.XXXX bolo postúpenie dlžnej pohľadávky oznámené odporkyni. Výška pohľadávky navrhovateľa ku dňu postúpenia predstavovala sumu 684,83 Eur, ktorá pozostávala z istiny 610,32 Eur a úroku z omeškania 74,51 Eur. Navrhovateľ si však v predmetnom konaní uplatnil len dlžnú pohľadávku vo výške 610,32 Eur (čo je neuhradená istina úveru, t.j. rozdiel medzi istinou úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu), bez vyčísleného úroku z omeškania. Navrhovateľ si v konaní uplatnil len úrok z omeškania v zákonnej výške, a to odo dňa 28.6.2013, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z., spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí 6) obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou vznikol záväzkový vzťah, nakoľko došlo medzi nimi k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej boli odporkyňi poskytnuté peňažné prostriedky - povolené prečerpanie, ktoré táto bola povinná pravidelne prostredníctvom mesačných splátok splácať. Súd však v konaní nemal preukázané, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky uplatnenej v predmetnom konaní, ku ktorému malo dôjsť na základe Zmluvy o postúpení uzatvorenej dňa XX.X.XXXX medzi navrhovateľom a jeho právnym predchodcom. Súd tu postupoval v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., ktoré ustanovenie ukladá Slovenskej sporiteľni, a.s., t.j. banke, pred tým ako postúpi svoju pohľadávku, povinnosť splnenia určitých podmienok. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky v zmysle toho ustanovenia je, aby bol klient s jej plnením v omeškaní aspoň 90 dní a aby banka na jej splnenie klienta písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, a teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané a je v priamom rozpore so zákonom. Ako také je teda neplatné, a to nie len medzi stranami, ale aj navonok, voči dlžníkovi (na uvedené poukázal aj právny zástupca vedľajšieho účastníka zo dňa 15.4.2015, ktoré však súdu bolo doručené až dňa 17.4.2015, t.j. po pojednávaní).

Vo všeobecnosti vecnou legitimitáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého fyzická či právnická osoba je subjektom práva alebo povinnosti, ktoré sú predmetom konania. Pokiaľ ide o dvojstranné právne pomery, v ktorých účastníci konania stoja svojimi návrhmi proti sebe, môžeme hovoriť buď o vecnej legitímácii aktívnej (na strane žalobcu), alebo o vecnej legitímácii pasívnej (na strane žalovaného). Nedostatok vecnej legitímácie znamená, že ten, kto tvrdí svoje hmotnoprávne

oprávnenie, alebo o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, v skutočnosti toto oprávnenie nemá, alebo nie je nositeľom tvrdenej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

Navrhovateľ svoje nároky voči odporkyňi odvodzuje zo zmluvy, ktorú odporkyňa uzavrela so Slovenskou sporiteľňou, a.s., teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa (§ 121 O.s.p.). Tieto nároky mal navrhovateľ získať postúpením. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči dlžníkovi) platné a účinné.

Podľa § 525 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Vyššie uvedené ustanovenie zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Podľa názoru súdu pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať za takéto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Tieto požiadavky a povinnosti nevyplývajú pre banku zo zmluvy s klientom, ale priamo zo zákona. Postúpením pohľadávky z banky na inú osobu, ktorá týmto požiadavkám nepodlieha, sa tak podstatným spôsobom mení obsah právneho vzťahu medzi veriteľom-postupníkom a dlžníkom v porovnaní so vzťahom medzi veriteľom-postupcom (bankou) a dlžníkom. Preto treba principiálne vychádzať z toho, že ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka bráni postupovaniu pohľadávok z takých právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť o záležitostiach dlžníka.

Vzhľadom na uvedenú zákonnú výluku ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenie určitých vyššie uvedených podmienok, ktorých splnenie však súd v danom konaní preukázané nemal. Postúpenie pohľadávky v danom prípade tak bolo v priamom rozpore s ustanovením § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Účelom uvedeného ustanovenia je totiž okrem iného aj ochrana dlžníka pred tým, aby jeho dlh v prípadoch uvedených v cit. ustanovení prešiel na inú osobu než toho veriteľa, voči ktorému pôvodne vznikol. Kým teda v iných prípadoch neplatnosti zmluvy o postúpení (napr. kvôli nedostatočnej identifikácii pohľadávky) sa účinky tejto neplatnosti prejavia len medzi postupcom a postupníkom, no voči dlžníkovi je takéto postúpenie podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinné, ak mu ho oznámi postupca, v prípadoch uvedených v § 525 Občianskeho zákonníka, ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 Občianskeho zákonníka, nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Dlžník teda nie je povinný plniť postupníkovi bez toho, aby bol oprávnený domáhať sa preukázania zmluvy o postúpení.

Z už uvedeného teda vyplýva absolútna neplatnosť postúpenia, pričom postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, je povinný v zmysle § 120 ods. 1 O.s.p. tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie, teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta (dlžníka) písomne vyzvala (za takúto výzvu nemožno považovať oznámenie o zosplatnení pohľadávky ani oznámenie o tom, že pohľadávka banky bola postúpená, pričom absenciu výzvy nie je možné nahradiť ani jednostranným vyhlásením v zmluve o postúpení pohľadávok) na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

Preto súd podaný návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol, nakoľko v konaní nemal preukázané, že by právny predchodca navrhovateľa splnil podmienky mu stanovené vyššie uvedeným ustanovením, a že by odporkyňa pred postúpením písomne vyzval na splnenie jej dlhu. Ani sám navrhovateľ splnenie tejto podmienky súdu nepreukázal, a to malo za následok nedokázanie jeho aktívnej legitímácie v danom konaní.

Súd vo veci rozhodol na základe vykonaného dokazovania, sám vo veci ďalšie dokazovanie neinicioval a to s prihliadnutím na zásadu rovnosti strán účastníkov konania ako aj s prihliadnutím na právo účastníkov na spravodlivé a nestranné prejednanie veci, pričom podstatou samotnej uplatnenej pohľadávky, sa súd vzhľadom na vyššie uvedené a dôvod, pre ktorý bol návrh zamietnutý nezaoberal.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O náhrade trov konania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého nárok na náhradu trov vznikol odporkyňi, ktorá bola v danej veci stopercentne úspešná. Nakoľko však odporkyňi v konaní žiadne trovy nevznikli a žiadne jej ani nevyplyvali zo súdneho spisu, súd jej ich náhradu nepriznal.

Vedľajší účastník na strane odporcu si v konaní uplatnil náhradu trov konania. Je nepochybné, že čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky priznáva každému právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi. Pod pojem „každý“ spadá aj vedľajší účastník konania. Vedľajší účastník nie je vylúčený z voľby, akým spôsobom si toto základné právo (na právnu pomoc v konaní pred súdmi) uplatní, ale musí počítať s tým, že aj vo vzťahu k nemu bude súd skúmať, či trovy konania boli účelne vynaložené a či je dôvod na priznanie náhrady trov proti neúspešnému účastníkovi. Paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konaní, v ktorých vystupujú ako navrhovatelia týmto združením označené subjekty bez ohľadu na stav konania, vôľu spotrebiteľa a účelnosť úkonov vedľajšieho účastníka, nepovažuje súd za dôkaz o vôli združenia naplniť cieľ stanovený v stanovách. Paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä keď sa združenie dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Podľa názoru súdu ide v prejednávanej veci o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej ktorej veci a jej individualizáciou, na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. Súdu je z jeho činnosti známe, že v prípade vyjadrení vedľajšieho účastníka ide o formulárové vyjadrenie, ktoré je všeobecné a nezohľadňuje konkrétne okolnosti tej ktorej prejednávanej veci. Vedľajší účastník sa preto mohol dať zastupovať v súdnom konaní advokátom, avšak trovy ktoré vynaložil v tejto súvislosti nemožno považovať za trovy účelné. Odporkyňa ako spotrebiteľka nepožiadala vedľajšieho účastníka o pomoc pri riešení svojho problému. Preto súd s poukazom na vyššie uvedené ako aj s poukazom na skutočnosť, že do termínu konania pojednávania, t.j. do dňa 16.4.2015 právny zástupca vedľajšieho účastníka urobil len jeden úkon - vstúpenie do konania, nakoľko jeho vyjadrenie k veci samej spolu s vyčíslenými trovami bolo súdu doručené až po pojednávaní, t.j. dňa 17.4.2015, náhradu trov konania nepriznal. Súd zamietol návrh na začatie konania v celom rozsahu, nakoľko navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno - nepreukázal svoju aktívnu legitimitáciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice. Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - bol odvolacím súdom schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.